

Jorsikringsstilling og deslige, deres Havariifælde m. m. — og det maa kunne ordnes saaledes, at det blev meddelt Regjeringen og gjennem den til Skibsinpektørerne, ville de i meget væsentlig Grad være istand til uden nogenformhelt Byrde for Skibsarten, Skibscheberen eller Andre at holde et vaagent Die med danske Skibe. Jeg indrømmer, at der skal et større Apparat igang, og at de maa stadig have de forskjellige Dplysninger, have forfattede Dplysninger om ethvert Skib. Nu er der henvist til den Garanti, som vi kunne have i Bureau veritas og Lloyds-Selskabernes Agenter. Ja det er vist ganske udmærkede Mænd, og det ligger i ethvert af disse Selskabers egen Interesse, at det er udmærkede Mænd, men jeg har dog hørt af sagkyndige Mænd, at disse Firmaer, disse Selskaber ere i en vis Forstand den samme Lov undergivne som Konkurrenter i Almindelighed: for Konkurrencens Skyld forstaa de noget at høre deres Fordringer, og jeg har hørt, at forskjellige Selskabers Agenter for at faae Skibe ind i deres Selskab have været istand til at gjøre Bud og Underbud med Hensyn til den Stilling, Skibet skulde have paa deres Liste. Saafrømt nu dette forhold sig saaledes og ikke kan modbevise, vil jeg sige, at Konkurrencen der har naaet en Form, ifølge hvilken disse Selskabers høitærede og dygtige Agenter, der naturligvis handle efter deres Instruxer, ikke med fuld Sikkerhed kunne anvendes ligeoverfor Lovens Diemed i det Hele. Saafrømt nu disse Betragtninger, som jeg støtter til Meddelelser fra Andre, maatte være rigtige eller tilbels rigtige, kommer jeg ogsaa til at nære nogen Tvivl om, hvorvidt den Lank, jeg antager ligger til Grund for § 13, at netop disse Agenter skulle benyttes af Konfulerne i Udlandet til at tage deres Bestemmelse, er absolut helbig. I det Hele staar jeg noget tvivlende overfor Redaktionen af § 13, men hvorledes man skal finde en sikkrere og paalideligere Form, bliver et Spørgsmaal. — Hvad nu selve Skibsinpektørernes Stilling angaar, veed jeg ikke, om man vil have 3 eller foreløbigngtes med 2 og prøve sig frem; men paa dette Stadium er jeg imod, at vi ansætte dem som Embedsmænd. Det kan falde den ærede Minister meget vanstelig, uagtet han ikke vil mangle Ansøgninger, at træffe de rette Mænd til disse Pladser, og jeg tror, at det er i hans egen og i Sagens Interesse, at saadanne Mænd ansættes ved Konstitution, og at de saaledes først blive prøvede. Jeg kan ikke negte, at ligesom jeg kunde ønske, at de Underdommere, der i Løbet af en vis Tid faae saa og saa mange Domme underkjennde af høiere Instantser, til deres Afsted som Dommere, saaledes ønske jeg ogsaa her, at den Skibsinpektør, der havde stoppet og fik sin Stopningsgrund underkjenndt, fik sin Afsted som Bestillingsmand. Altsaa for at prøve sig frem, tror jeg det var rigtigere at ansætte dem ved Konstitution. Vi ville ikke savne Mænd endda og maasse faae dem lige saa dygtige,

som min ærede Gjenbo (Steenstrup) sagde, Mænd, der ville paatage sig denne Stilling med lige saa megen Samvittighedsfuldhed, ogsaa naar der ikke staa Pension bagved. Jeg er heller ikke enig i, at deres Lønning behøver at ansættes, som her er foreslaet. Det er jo Tvivl underkastet, hvem de rette Mænd ville være; det bliver naturligvis Regjeringens Sag at bestemme. Der er dem, der sige, at kun Søofficerer ville være det; Andre sige, at Søofficerer umuligt kunne være det, thi de kjende ikke Koffardisarten og heller ikke Skibsbygning, og det er jo temmelig væsentlige Ting. Andre sige, at man kun kan bruge Skibsbyggestre, af hvilke de fleste have seilet længere tilsøs. Andre sige, at de Bedste ere ikke afskandede Skibsførere, men Skibsførere, der have prøvet Skibsarten og Skibe og vide, hvad der fordres i den praktiske Søfart, for at et Skib skal kunne siges at være sødygtigt. Der er altsaa forskjellige Ansuelser i saa Henseende. Vil man gaa til en af de sidste Opfattelser, bliver der altsaa Spørgsmaal om Koffardiofficerer og Skibsbyggere, og jeg er overbevist om, at den ærede Minister vil kunne finde meget dygtige Mænd blandt dem for en billigere Betaling, end her er foreslaet, og selv paa Konstitution. — Jeg skal altsaa sige, at overfor Lovforslagets Diemed forholdes jeg mig meget sympathetisk. Jeg tror, at vi skulde den menige Sømand hertilands ogsaa at yde ham denne Bestyttelse, for ham for den Fristelse, han nu manges Gang kan komme til at staa i ved at have Balget mellem at gaa tilbunds paa Søen eller sulde paa Landjorden, saaledes at han vælger det Rette i Gaad om, at der vil byde sig Byrd andetsteds. Uden med et Ord at ville krænte de danske Skibsrhedere og den Omhu, de i Almindelighed vise for Sømandens Læve, og med al Anerkjendelse af den Stilling, de i trange Tider have indtaget ved at holde Skibsrhederier oppe af Kjærlighed til Sømandene og Svæsenet, uagtet de har for har have lidt Tab derved, vil jeg dog sige, at der gives Undtagelser fra Reglen, der fortjene at komme i Betragtning. Med denne Anerkjendelse altsaa og med Udtalelse af Sympathi for Lovforslaget, tror jeg dog, at det paa forskjellig Maade kan undergaa nogen Forandring, og at det da kan blive modtaget af alle Parter uden Frygt for Uanskeligheder eller bebyrdende Følger for Skibsarten, og at det saa vil kunne virke til Gavn for dem, man navnlig sigter til, for den tjenende, færende Sømand. Meget Begt maa vi ikke lægge paa, at der ikke kommer Adresser fra dem. Der skal ganske særegne Ting, ganske særegne Impulser til, for at der skal komme Adresser fra dem; men det impulerende Moment har ikke været tilstede her; de, der skulde lede dem her, have været noget ovre paa den anden Side, og Mange af dem, vi skulde have Adresser fra, ere ikke nærværende, eller, ere de nærværende for kort Tid, nu vel, saa have de enten den Lidsk til Lovgiv-